

Universitätsbibliothek Paderborn

**Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum
Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant**

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XVII. Dives, cùm dormierit, nihil secum auferet: aperiet oculos suos, & nihil inveniet. Job. 27. v. 19.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](#)

mos, utique hoc posset, sed hoc facere non curat. Itaque sicut olim non admittebat in suis sacrificijs victimas, quæ vi pertraherentur, sed quæ sponte ambularent, ita nec in suo servitio admittit obsequia violentia, sed voluntaria: *Bono animo gloriam redde DEO.* Eccl. 35. v. 10. Fac igitur,

ut affectus tui monstrum
quem habent, ad conspectum
nisi fiat, dicendum erit, illorū
esse induratos, & indolentes
lis, quæ hanc gloriam illis
derunt, quam tu agas.

XVII.

Dives, cum dormierit, nihil secum auferet: aperies oculos suos, nihil inveniet. Job. 27. v. 19.

1. Considera divitem, de quo in praesens est iermo, esse divitem iniquum; & tamen mors ejus somnus vocatur, quæ nomenclatio dari solet morti Justorum: *Lazarus amicus noster dormit.* At si bene advertas, videbis, non ita esse. Tam procul abest eum hic dici dormitum in morte, ut etiam contrarium asseratur. Dicitur, cum finierit somnum: *Dives cum dormierit, non cum dormiet.* Justi, ut probè nosti, in vita vigilant: hoc enim proprium est illorum decus: *Beati servi illi, quos, cum venerit Dominus, invenerit vigilantes.* Luc. 12. v. 37. & idcirco illorum mors somnus vocatur, quia tunc requiescere incipiunt à perpetuis vigiliarum laboribus: *Anodo jam dicit Spiritus, ut requiescant à laboribus suis.* Ap. 14. v. 13. Impij quantum vivunt, tantum dormiunt: *Usquequo piger dormies?* Prov. 6. v. 9. & ideo illorum mors porcius vigilia appellatur, quia tunc

demum desinunt dormire: ad sepulcha ducetur, & in mortuorum vigilabit. Job. 11. revera quām horrendus est lumen quo illi miseri opprimuntur: moventur ad tubas prædicationis non evigilant ad sonitum mormonum non produnt sensum vel ad minima ferientium penarum. Igitur & cum veritate dici possit illorum somnum esse simile ad eò altè dormiunt. Quodam quid mirum, si deinde mors vera in vigiliam, cui nulla amplius cedat quies? ô quanto melius est, nunc patienter per dies & vigiliare, quām postea cum his misericordiis ad vim tormentorum, in equum catastis, rotis per secula, tunc ceter, cum impij omnino somnus cederit: *Recessit somnus ab oculis meis.* 1. Mac. 6. v. 10.

2. Considera hunc divitem, cum lethargo suo evigilaverit in morte.

secum accepitrum de tantiis opibus,
quis possidebat in terra, quid ajo ni-
hil accepitrum? ne quidem furari
quidquam poterit per fraudem, nec
superbum: *Dives, cum dormie-
at, nihil secum auferet.* Non dicit:
affert, sed auferet, ut ostendat, omnē
conatum, quem adhibet infelix, ut vel
minimū secum asportet in oīhem al-
tere rebus, quibus hic fruebarum
fore frustraneum. *Dives iniquus non*
est contentus suo: ideo non solum aff-
ferat in ferme æterio suo omnem illam
pecuniam, quam ē iuis proventibus ju-
re accipit, sed etiam quam non accipit,
quia dat ad ultram, commutations
facit in justas, census colligit iniquos,
sanguinem lugit pauperum, non solvit.
Ecclesiis, non præstat debita Mona-
sterii, non implerat legata pia, & sic
non solum affert, sed auferet, quidquid
potest vel fraudando proximum, vel
iniquo premendo. & quamdiu miser
faceret predas? donec mors omnia ad
silmam trahat, tunc enim nihil illum
amplius juvabunt artes tam variae, qui-
bus nunc circumvenit alios, nihil vis
prodent aut fraus, quidquid agat, non
poterit vel unum suffurari teruncum.
Nihil secum auferet. Verum est id o-
mnibus in morte commune esse, nihil
tunc secum auferet, aut si malis dicere,
affert etiam dives iulus, sed maximo
deseruum. Nam iste pecuniam præ-
mis exponendo ad merisam Paradisi:
unde parum illum angat in morte,
quod illam ferre secum non possit, ibit
ad eam cum lucro summo tollendam
dementia. at dives iniquus eō nihil

præmisit: & ideo detrusus ad inferni
barathrum: quid dicturus est, cum vi-
derit tantum sibi non superesse, ut suf-
ficiat ad parandam pro seculis tot mil-
lenis vel unam aquæ guttam? tunc e-
nimvero tunc agnoscat veritatem sen-
tentiae? *Qui amat divitias, fructum*
non capiet ex eis. Eccl. 5. v. 9., quia u-
terque dives tam justus quam iniquus
equaliter abundabat divitias: sed ini-
quus eas amavit, & ita retinuit: justus
non amavit, ideo pauperibus dispersit.
atque ita quid contigit? ut justus fru-
ctum caperet immensum, iniquus nul-
lum. Tu judica, quis fuerit pruden-
tior: *Beatus vir, qui post aurum non*
abiit: sed pro eo, quod abiret post
aurum, quasi vilemancipium, potius
illud ante se misit more grandium.
Eccl. 31. v. 8.

3. Considera quid interim furarū sit illi
miserio diviti in inferno, quando uperier
oculos suos, & nihil inveniet? accidet illi
quod homini, qui evigilans opes qua-
rit, quas in somno tā copiosas sibi posse
dere videbatur, & non invenit, evan-
tere cum sonno. O quis erit tunc mac-
ror, quæ afflictio? maledicet infelix
tunc sonno, qui finxit divitem, ut de-
inde majore dolore suspiraret se ino-
pem: maledicet amentia, maledicet
insania sua: & tunc quam vellet bene
expendisse pecuniam, quam expenditure
nesciebat, cum vivoret: siquidem
ita expendit, ut dormiens faceret, sed
quidjuvat? non est amplius tempus
expendendi, quia miser equidem ap-
petit oculos, sed jam redactus ad inci-
tas. & ideo nihil illum juvare potest.

Oo 3

sc

ut discat bene expendere , quod non
habet. Aperiet oculos suos : sed eo-
dem tempore, nihil inveniet. Tu verò
pro utilitate tua adverte , ubi demum
peccatores aperiant oculos: in inferno.
Infelix epulo Jerofolymis habebat
Lazarum quotidie ad Limen palati,
& cum non vidit , adeò erat oppressus
à somno, vel certè dissimulabat videre.
postea verò quid accidit ? precipita-
tus est in infernum. Mortuus est di-
vus , & sepultus est in inferno. & è bar-
thro tam profundo cum agnoscere
potuit in sinu Abrahæ , quamvis , ut

constat, ingens interesseret. Chas-
vans oculos suos , cum esset inter-
vidit Abramam atque , & Lazarum
eius. Luc. 16. v. 24. Entra-
lis tormentis bene aperit oculi
liciar futurus , si denuo lice-
dere , non priore somno, sed
frustra id speres ; quia dixi am-
mierit , aperiet oculos suos , & nol-
net , quo vel carninem con-
interfectorem.

XVIII.

Sagittæ tue infixa sunt mihi , & confirmasti super me manum .
Pl. 33. v. 5.

¶ C onfidera, cùm venator consequi-
desiderat feram aliquam fugiti-
vam, cervam puta, vel capream , va-
rias exonerare sagittas, quarum aliqua
demum infixa lateribus vel tardent
gressum vel inhibeant ? & sic imminē-
tem à tergo injicere manus , cámque
fistere. Hac utri similitudine videtur
David in hoc Psalmi pœnitentialis ver-
siculo, nam cum ille fugitus à DEO
recederet, DEUS variarum calamita-
tum sagittis , quas primò intentabat,
demum etiam exonerabat, stitit fugā,
adeò ut prehenderet manus, Confir-
mavit super eum manum suam , & ro-
tum denique occuparet. Quod fecit
DEUS cum Davide , continuò facit
cum plurimis, quibus vult bene. Vi-
det frusta se usurpare lenia remedia

illos sibi reddendi subditos , tan-
homines iis inflatos animis, ut
pullus onagris se liberos natu puto
11. v. 12. Quid igitur facit ?
promit sagittas acerbas , sagitta-
tas , & cùm illi liberius vagante,
pente ferit. & ubi ferit ? ubi plus
maximè opportunum. Est em-
dexteritate venator, ut , ubi
vult, feriat. Sagitta ejus, qua si virgine
interfectoris, non reveretur vacu-
so. v. 9. hunc ferit in rebus infor-
do atroces calculi dolores: illumina-
culis, afferendo cæcitatem: alieno
auribus, efficiendo surdum: alieno
manibus condemnando ad molles
Chiragre , & sic demum obtinet,
horum quilibet le viator permitte-
attentè consideres, innumeros videt